

за тази природа тукъ на земята, но за великата природа. Една нова вселена се твори. И всичко това, което остава като излишъкъ при създаването на този по-вишъ свѣтъ, се изпраща долу на земята. Този остатъкъ, този излишъкъ влиза въ животнитѣ и образува тази вътрѣшна пертурбация, която ние наричаме страсти. Страстѣта образува настроението; настроението образува вѣтропоказателтъ, който показва четиритѣ главни посоки въ свѣта. Този уредъ наричатъ компасъ. Казватъ, че компасътъ показвалъ правата посока. Не, компасътъ не е толкова точенъ. Той показва правата посока само за умнитѣ хора. Ако го занесешъ на северния полюсъ, показва една посока; ако го занесешъ на екватора, показва друга посока. Ако вземете единъ отъ нашитѣ часовници и тръгнете съ него да направитѣ едно кръгосвѣтно пътешествие, той по никой начинъ нѣма да ви покаже право врѣмето.

Тѣй щото, има извѣстни величини, съ които ние, съврѣменнитѣ хора, боравимъ, но тѣ иматъ значение само за извѣстно мѣсто, и за извѣстно врѣме. Нѣкой казва: азъ боравя съ величината на часовника. Да, но това е една мѣстна величина съ която се измѣрва врѣмето само въ България, но не и другадѣ. Когато нашиятъ часовникъ въ България показва шесть часа, на друго мѣсто имаме другъ нѣкой часъ. Нѣкои казватъ: е, земята е такава. Че земята е такава това е другъ въпросъ. Не е лошо, че хората иматъ двѣ противоположни величини. Всѣко число има свое отражение; всѣко число има своя проекция.

И тѣй, ние сме свързани съ животнитѣ — има връзки между животнитѣ и насъ. Въ какве